

# Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΟΔΟΣ ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ, ΑΡΙΘ. 7—ΑΘΗΝΑΙ—ΤΗΛ. 33.839

ΕΤΟΣ Α' Αριθ. Φύλ. 25ον

Κυριακή 17η Φεβρουαρίου 1947 Π.Ο.Η.

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 300

**Ἀδελφοί: Στήναιτε καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις ἃς ἐδιδάχθητε εἴτε διὰ λόγου εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν.  
Β'. Θεοσ. Κεφ. Β'. 15**

Συνδρομαί: Ῥεάμηνος δρχ. 6.000. Ῥετήσια 10.000  
Ῥεξωτερικοῦ Ῥεάμ. δολ. 4.—Ῥετήσια Δολλ. 8

## ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ῥεπιστολαὶ ἀφορῶσαι τὸ φύλλον καὶ ἐμβάσματα, μόνον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν, ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν Σεβασμώτατον Ῥεγιον Μεγαρίδος  
Κύριον Κύριον Χριστοφόρον  
Χαλκοκονδύλη 7—Ῥεθῆναι  
Διευθυντής: Ῥε Σεβ. Ῥεγιος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος

## ΤΑ ΕΘΝΗ ΚΑΙ Η ΠΙΣΤΙΣ ΕΙΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ

(Συνέχεια ἐκ προηγουμένου καὶ τέλος)

Αἱ ἰδέαι αὐταὶ ἃ; εἶχον οἱ Ῥελληνες σοφοὶ περὶ θεοῦ καὶ τῆς μελλούσης Κρίσεως καὶ ἀνταποδώσεως ἐδιδάσκοντο ὑπ' αὐτῶν καὶ εἰς τὸν λαὸν τὸν Ῥελληνικόν, ὅστις φύσει τοῦ μανθάνειν, ὠρέγεται καὶ τὴν διανοητικὴν τῆς διανοίας καὶ τὴν δξύτητα τῆς ἀντιλήψεως ἐκέκτιστο ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν διὰ τὴν κατανόησιν τῶν ὑψίστων τούτων καὶ θεῶν ἀληθειῶν. Ῥεντως ὁ Ῥελληνικὸς λαὸς τοσαύτην εἶχεν εὐλάβειαν καὶ σεβασμὸν πρὸς τὴν λατρείαν τοῦ Θεοῦ, ὥστε εἶχε ἀνεγείρει καὶ ναόν, ὃν ἀφιέρωσεν εἰς τὴν λατρείαν τοῦ ἀγνώστου Θεοῦ.

Τὴν θεοσκευτικὴν ταύτην εὐλάβειαν τοῦ Ῥελληνικοῦ λαοῦ πρὸς τὸ θεῖον μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ῥελλην ποιητὴς Ῥερατος ὅστις ἤκμασε τὸ 152 π.Χ. ἐπὶ Ῥεντιγόνου καὶ ὅστις ἀπεφάνθη τὰ ἐξῆς περὶ τῆς θείας τοῦ ἀνθρώπου καταγωγῆς. «Ῥεκ Διὸς ἀρχόμεθα πάντες, τὸν οὐδέποτε ἄνδρες ἔωμεν ἄσροητον, μεστὰι δε Διὸς πᾶσαι ἀγνυαὶ πᾶσαι δι' ἄνθρώπων ἀγοραὶ μεστὰι δε θάλασσαι καὶ λίμναι. Πάντες δε Διὸς κεχρήμεθα πάντως τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν.» Τῆς τελευταίας δὲ ταύτης φράσεως χρῆσιν ἐποιήσατο καὶ ὁ θεὸς Ῥεϊστότολος Παῦλος διημιγῶρῶν ἐκ τοῦ Ῥερείου Πάγου πρὸς τοὺς Ῥεθηναίους εἰπὼν «ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς ποιητῶν εἰρήκασιν τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν (Πράξ. 17,28).

Οἱ ἀρχαῖοι Ῥελληνες σοφοὶ καὶ ποιηταὶ δὲν ἐπενόησαν μόνον τὴν ἰδεαν τοῦ ἐνὸς ἀληθινοῦ Θεοῦ ὑπὸ τὸν Ῥελύμπιον Δία, δὲν διεισέδυσαν μόνον διὰ τῆς μυσταγωγικῆς καὶ φιλοσοφικῆς διανοίας αὐτῶν εἰς τὰ μυστήρια τῶν ἰδιότητων τοῦ Θεοῦ καὶ τῶν προαιώνων καὶ ἀνεξιχνίαστων βουλῶν Αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ κατέδειξαν τὴν συνάφειαν καὶ τὴν σχέσιν μεταξὺ τοῦ ἀοράτου Θεοῦ καὶ τοῦ δρατοῦ κόσμου καὶ διὰ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ δαιμόνιοι οὗτοι ἄνδρες πρὸς τούτοις ἐγκύψαντες εἰς τὰς ἐνδοτάτας πτυχὰς τῆς διανοίας καὶ τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου ἀπεκάλυψαν καὶ τὰς ἀνθρωπίνους ἀδυναμίας αὐτοῦ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἀπύλτον τελειότητα δικαιοσύνην καὶ ἀ-

γαθότητα τοῦ παντοδυνάμου καὶ παντοκράτορος Θεοῦ.

Φιλοσοφοῦντες δὲ οὗτοι ἐπὶ τῆς ἀρμονίας καὶ σκοπιμότητος τοῦ σύμπαντος ἀπεφάνθησαν ὅτι ὁ πάνσοφος καὶ παντοδύναμος καὶ πανάγαθος Θεὸς συναρμῶζων ἐν τῷ κόσμῳ πάντα τὰ ἀγαθὰ καὶ πάντα τὰ ὠφέλιμα ὅσα ἡ θεία Χεῖρ καθ' ἐκάστην εἰς τὸν κόσμον δωροφορεῖ πρὸς ὅσα κακὰ καὶ βλαβερά διαπράττουσιν ἐν τῷ κόσμῳ οἱ κακοὶ συκρατεῖ τὴν ἀρμονίαν καὶ σκοπιμότητα πάντων ἄδσα κατὰ τὸν ποιητὴν Ῥεῶσι καὶ κινεῦνται καὶ δέρονται ἐν τῇ γεηρῇ χθονὶ καὶ ἐν τῷ ἐναλλῶ πόντῳ καὶ κατ' αἰθέριον θεῖον πόλον ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν καὶ διακυβέρνησιν τοῦ ἐνὸς καὶ πρώτου λόγου τοῦ αἰὲν ἔοντος». Ῥεπίσης οἱ βαθεῖς οὗτοι ἀνατόμοι τῆς ἀνθρωπίνου διανοίας καὶ καρδίας κατέδειξαν ἄφ' ἐνὸς μὲν τὰς συμφορὰς καὶ τὰς δυστυχίας, ἃς ἐπιτύχει ὁ ἀνθρώπος; καὶ συσσωρεύει κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἀπομακρυνόμενος ἀπὸ τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἐποπτείας αὐτοῦ, καὶ ἄφ' ἑτέρου τὴν δόξαν καὶ τὴν εὐτυχίαν ἧς ἀπολαύει ὁ ἀνθρώπος ἐν τῷ κόσμῳ «εἰσορῶν καὶ κλύων, κατὰ τὸν ποιητὴν, κοινὸν νόμον Θεοῦ καὶ βίον ἐσθλὸν σὺν νῷ ἔχων», καὶ τὰς λογικὰς αὐτοῦ σκέψεις καὶ ἀγαθὰς ἐφέσεις συναρμῶζων καὶ εὐαρμοστῶν πρὸς τὰς τῶν ἄλλων τοιαύτας συντελεῖ καὶ οὗτος εἰς τὴν διατήρησιν τῆς ὅλης τάξεως καὶ ἀρμονίας ἐν τῷ κόσμῳ.

Τοιαύτας ὑψηλὰς θεωρίας περὶ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου ἐξήνεγκαν οἱ Ῥελληνες σοφοί, οἵτινες ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς φιλοσόφους τῆς Ῥενατολῆς τοὺς ἐκφράσαντας τὰς φιλοσοφικὰς αὐτῶν ἰδέας καὶ περιβαλόντας αὐτὰς ὕλικά περικαλύμματα ἐξαβλῶσαν καὶ ἐξιδανίκευσαν τὰ φιλοσοφικὰ αὐτῶν ἀποφθέγματα διὰ τοῦ θεοῦ κάλλους. Ῥενι δὲ συνέβη εἰς τὴν Ῥελληνικὴν ἐχνην ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τοιαύτην, τὸ ἴδιον παρατηρεῖται καὶ εἰς τὴν Ῥελληνικὴν φιλοσοφίαν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἀνατολικὴν τοιαύτην.

Οὕτω ἐνῶ ἡ Ῥενατολικὴ τέχνη ἐξεδήλου ἀλληγορικῶς τὸ ἰδανικὸν τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγμάτων διὰ τῆς ἐξογκώσεως καὶ στρεβλώσεως τῶν χαρα-

κτῆρων παριστῶσα ὅτε μὲν τοὺς Τιτάνας καὶ τοὺς ἐκατόγχειρας ὥς συμβολίζοντας τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν δόμην τὴν σωματικὴν καὶ ἄλλοτε τὴν Ῥεφρεσίαν Ῥερτέμιδα μετὰ πολλῶν μαστῶν καὶ σπαργάνων ὥς συμβολίζουσιν τὴν ἀνθρωπίνην γονιμότητα, ἡ Ῥελληνικὴ τέχνη ἐξιδανίκευσεν ἐαυτὴν διὰ τοῦ κάλλους, ὅπερ θέλλει καὶ ἐξυποῖ τὴν θεωμένην ψυχὴν. Οὕτω ἡ Ῥελληνικὴ τέχνη ἐξεδήλωσε τὴν γονιμότητα τῶν ἀνθρωπίνων γεννήσεων διὰ τῆς ἐκπάλου καὶ ἐξαισίας καλλονῆς τῆς θεᾶς Ῥεφροδίτης, τὴν δὲ σωματικὴν εῳμὴν καὶ ἀλκήν ἀπεκρουστάλωσε διὰ τῆς συνοφρυώσεως τοῦ Ῥελυμπίου Διὸς, τῆς κλονιζούσης τὸν κόσμον; καὶ ὅπως τὴν Ῥελληνικὴν τέχνην ἐξιδανίκευσεν ἡ σμίλη τοῦ Φειδίου καὶ ἡ γλυפיς τοῦ Προξενίτου οὕτω καὶ τὴν Ῥελληνικὴν φιλοσοφίαν ἐξιδανίκευσεν ἡ μυσταγωγικὴ διάνοια καὶ ἡ Ῥεωρὰ καὶ ὑπερτέτης φαντασία τῶν Ῥελλήνων φιλοσόφων.

Οἱ τελευταῖοι οὗτοι διεισδύσαντες εἰς τὰ ἄδυστα τεμένη τοῦ κάλλους τῆς ψυχῆς καὶ τῆς φύσεως τῆς παγκάλου καὶ ἀρμονικῆς καὶ εὐρόντης τὴν συγγένειαν αὐτῆς μετὰ τῆς ὑπεράτης τοῦ Θεοῦ καλλονῆς ἐξήνεγκον ἐκ τῆς συγγενείας ταύτης τὰς ὑψηλὰς ἐκείνας θεωρίας περὶ τοῦ ὠραίου τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τῆς ἀληθείας, δι' ὧν ἐκλείσαν καὶ ἐσαεὶ ἀπηθανάτισαν τὴν δόξαν καὶ τὴν γοητείαν τῆς Ῥελληνικῆς φιλοσοφίας καὶ ποιήσεως. Ῥενέφικτος καὶ ἀξιάγαστος ἐν τούτῳ τυγχάνει ἡ μεγαλοφυΐα τοῦ θεοῦ Πλάτωνος, ἧς διαλάμπει κυρίως ἐν τῇ ἡθικῇ μεταμορφώσει τῆς ἰδέας τοῦ καλοῦ ἐν τῷ κόσμῳ εἰς τὸ ὑπεράτατον καὶ ἀγνότατον κάλλος τῆς ἡθικῆς ἰδέας.

Παρὰ Πλάτωνι ἡ καλλονὴ καὶ ὠραιότης τοῦ αἰσθητικοῦ καὶ ὕλικοῦ τούτου κόσμου ἀποτελεῖ τὴν πρώτην βαθμίδα τῆς κλίμακος τοῦ καλοῦ, δι' ἧς ἀνέρχεται τις ἀπὸ τῆς Γῆς εἰς τὸν Οὐρανόν; καθ' ὅσον δὲ ἀνέρχεται τις τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος ταύτης βλέπει τὴν ἰδεαν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ ὠραίου ἀποκαθαίρουμένην καὶ ἀποβάλλουσαν βαθμυδὸν τὰ φθαρτὰ καὶ γήϊνα περικαλύμματα. Καὶ στὰν φθάσῃ τις εἰς τὴν ἀνωτάτην βαθμίδα αἰσθάνεται τὴν ἰδεαν

τοῦ κοσμικοῦ ὥραίου καὶ καλοῦ νὰ διαλάμπῃ εἰς τὸ ἄφθιτον πλέον κάλλος τῆς ψυχῆς ἐκμηδενιζομένου πλέον τοῦ κάλλους τῆς σωματικῆς μορφῆς. Εἰς τὴν φωτεινὴν δὲ προβολήν, ἣν ἐξακοντίζει τὸ ἔξαιστον κάλλος τῆς ψυχῆς διαβλέπει τὸ φωτοειδές; ὅμοια αὐτῆς τὴν θαυμασίαν καὶ φωτολαμπὴ ἐστὶν ὅπου ἐδρενεῖ τὸ θεῖον κάλλος, τὸ ἀναρχον καὶ ἀνέσπερον, τὸ μὴ ἔχον σχῆμα ἢ μορφήν ἐξ οὗ ὡς ἀπὸ πηγῆς ἀειανῶν ἀπαυγάζουσιν ὅλα αἱ ἐγκόσμιαι ἰδέαι τῆς ἀληθείας τοῦ ὥραίου καὶ τοῦ ἀγαθοῦ χωρὶς μῆτε νὰ ὀλιγοστεύῃ τὸ θεῖον κάλλος ἐκπέμπον τὴν ἀκτινοβολίαν του εἰς τὴν Γῆν μῆτε νὰ πλουτῇ ἐκ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἀκτίνων καὶ τῶν ἀνταυγίων τῶν ἐγκοσμίων ἰδεωδῶν καὶ καλλονῶν.

Διὸ καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν ἀπεφάνητο τάδε περὶ τῶν Ἑλλήνων σοφῶν «Ἐβλεψεν τῇ καλλονῇ τῶν κτισμάτων οἱ Ἕλληνες σοφοὶ τερπόμενοι θεοῦς ὑπελάμβανον γνῶντας πόσῳ τούτων ὁ Θεοπότης ἐστὶν βελτίων, ὁ γὰρ τοῦ κάλλους γενεσιάρχης ἔκτισεν αὐτὰ· εἰ δὲ δύναμιν καὶ ἐνέργειαν ἐκπλάγνεντες νοήσασαν ἀπ' αὐτῶν πόσῳ ὁ κατασκευάσας αὐτὰ δυνατώτερος ἐστίν· ἐκ γὰρ μεγέθους καὶ καλλονῆς κτισμάτων ἀναλόγως ὁ Γεννησιουργὸς αὐτῶν θεωρεῖται. (Σολομ. 133).

Αἶαν δὲ προσφῶς λέγει καὶ ὁ Herder τὰ ἑξῆς περὶ τῶν Ἑλλήνων σοφῶν: «Ἐπειδὴ οἱ Ἕλληνες διὰ τῶν μορφῶν τῶν Ἠρώων καὶ τῶν Θεῶν αὐτῶν ἐδημοῦργον καθαρὸς καὶ ἰδεῖς αὐτοὺς τύπους τῆς ἀνθρωπότητος ἐπειδὴ πᾶν τὸ ὠραῖον, τὸ ἔξοχον καὶ τὸ ἐξαίρετον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ ἀνέπτυσσον μέχρι τῆς ἀνωτάτης αὐτοῦ ἀξίας καὶ σημασίας μέχρι τοῦ ἀνωτάτου βαθμοῦ τῆς τελειότητος αὐτοῦ μέχρι θεότητος καὶ τὸ ἐν τῷ ἀνθρώπῳ θεῖον ἀνύσσουν μέχρι τοῦ Θεοῦ διὰ τοῦτο πρέπει νὰ θεωρῶνται διδάσκαλοι ἡμῶν πρὸς τὸν ἀνθρωπισμὸν.

† Ὁ Πρ. Φλωρίνης ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

## Η ΣΤΗΛΗ ΜΑΣ

### ΔΙΑ ΤΟ ΕΟΡΤΟΛΟΓΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

ὑπὸ τοῦ Πανιερωτάτου Ἀρχιεπισκόπου τῶν Γ.Ο.Χ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

### 2- Ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία καὶ ἡ Μεταρρυθμίσις τοῦ Ἡμερησίου.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Τὸ τοιοῦτον, ὅπερ ἐγένετο κατ' οἰκονομὴν λόγῳ τῶν ἐπολέμων περιστάσεων ἐνεθάρρυνε τὸ μεταρρυθμιστικὸν καὶ νεωτεριστικὸν πνεῦμα ἐνῶν ρηξικελεύθων Ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν καὶ ὥθησεν αὐτοὺς εἰς Ἐκκλησιαστικὰς μεταρρυθμίσεις ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ προσεγγίσουν ἐκ παντὸς τρόπου τὴν Ὁρθόδοξον Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως. Τὴν πρωτοβουλίαν εἰς τὰς Ἐκκλησιαστικὰς ταύτας μεταρρυθμίσεις εἶχον δυστυχῶς δύο Ἕλληνες Ἱεράρχαι, ὁ μὲν Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης τότε καὶ εἰς τὰς Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Μελέτιος Μεταξάκης, ὁ δὲ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν Χρυσόστομος Παπαδόπουλος. Οἱ δύο οὗτοι Φιλόδοξοι Κληρικοί, οἵτινες ἀπεδήμησαν πρὸς Κύριον, μὴ ἐκτιμῶντες δέοντως τὴν δύναμιν τοῦ βαθέως ὀρθοδόξου πνεύματος, καὶ τὴν μεγάλην καὶ θεῖαν ἀποστολήν, ἣν κέκτηται ἡ Ὁρθόδοξία διὰ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ, ἐνόμισαν ἐν τῇ ἀφελεῖ αὐτῶν συνειδήσει καὶ ἀβαθεῖ κρίσει, ὅτι προσφέρουσιν ὑπερβολὰν εἰς τὸν χριστιανικὸν κόσμον, προσεγγίζοντες ἐκ παντὸς τρόπου τὴν Ὁρ-

θοδόξον Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως, ἔστω καὶ διὰ τῆς θυσίας τοῦ ἀπέφθου τῆς ὀρθοδοξίας θησαυροῦ εἰς τὸν ὡς χρυσὸν λάμποντα ὀρείχαλκον τῶν Δυτικῶν Ἐκκλησιῶν. Οὕτω ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Μελέτιος ἐν συνεργασίᾳ καὶ συνεννοίᾳ πάντως μετὰ τοῦ συμβούλου καὶ συνεργάτου αὐτοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν συνεκάλεσεν κατὰ Μάιον τοῦ 1923 ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἐκκλησιαστικὸν Συνέδριον, ὅπερ καὶ ἀπεκλήθη κακῶς πανορθόδοξον, διότι εἰς τοῦτο δὲν ἀντιπροσώπευθησαν παρὰ μόνον αἱ Ἐκκλησίαι τῆς Ἑλλάδος τῆς Σερβίας καὶ τῆς Ρουμανίας καὶ μάλιστα αἱ δύο τελευταῖαι διὰ λαϊκῶν ἀντιπροσώπων. Εἰς τὸ Συνέδριον τοῦτο ἔλαμπον διὰ τῆς ἀπουσίας αὐτῶν αἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι τῆς Ρωσσίας, τῆς Κύπρου, τοῦ θεοβαδίστου ὅρου Σινᾶ, τῆς Πολωνίας καὶ διὰ τὰς τρία Πατριαρχεῖας τῆς Ἀνατολῆς, ἥτις τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀντιοχείας καὶ τῶν Ἱεροσολύμων, πρυτάνευον ὑπὸ τοῦ Παναγιωτάτου προέδρου Κυροῦ Μελετίου οὐκ ὀλίγα Ἐκκλησιαστικὰ καὶ μεταρρυθμίσεις πρὸς τὸν σκοπὸν, ὅπως προσαρμολογῇ καὶ ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία πρὸς τὰς συγχρονισμένας καὶ προοδευτικὰς κοινωνικὰς ἀντιλήψεις, καὶ εὐχερανθῇ οὕτω ἡ προσέγγισις αὐτῆς μετὰ τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Δύσεως. Ἐν πρώτοις ἐν τῷ Ἐκκλησιαστικῷ τούτῳ Συνεδρίῳ ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Μελέτιος ἤκιστα ἐδικαιοῦτο νὰ προτείνῃ Ἐκκλησιαστικὰς μεταρρυθμίσεις, καὶ νὰ προβῇ εἰς οὐζητήσεις, ἀφοῦ ἐκ τοῦ Συνεδρίου ἔλειπον οἱ Ἀντιπρόσωποι τῶν περισσοτέρων Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, μὴ ἐπιτερομένου τοῦτο ὑπὸ τοῦ 34ου Ἀποστολικοῦ Κανόνος, διακελεύοντος: «Τοὺς Ἐπισκόπους ἐκάστον ἔθνος εἰδέναι χρὴ τὸν ἐν αὐτοῖς πρῶτον καὶ ἡγεῖσθαι αὐτόν, ὡς κεφαλὴν, καὶ μὴδὲν πράττειν περὶ τὸν ἄνευ τῆς ἐκείνου γνώμης... ἀλλὰ μὴδὲ ἐκεῖνος ἄνευ τῆς πάντων γνώμης ποιεῖται τὴν, οὕτω γὰρ ὁμόνοια ἔσται καὶ δοξασθήσεται ὁ Θεὸς διὰ Κυρίου ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι, ὁ Πατὴρ, ὁ Υἱός, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα». Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκ παντὸς τρόπου, ὡς ἐδηλώθη ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τῶν μεταρρυθμίσεων, προσέγγισις τὴν ἐκκλησίαν καθιστὰ εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς προφανῇ μὲν τὸν ἐνωτικὸν ζῆλον, ἀλλὰ διακυβεύει τὸ ἀκραιφνὲς ὀρθόδοξον πνεῦμα τῶν σχόντων τὴν πρωταβουλίαν τοῦ Συνεδρίου, ἐννοοῦντων βεβαίως διὰ τῆς φράσεως ταύτης τὸ ἐπεῖγον τῆς προσέγγισις καὶ μὴ τὴν θυσίαν ἀκόμῃ τῶν προαιωνίων καὶ σεπτῶν θεσμῶν τῆς Ὁρθοδοξίας. Βεβαίως τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν ἐνωσιν ἀπασῶν τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν, ὑπὲρ τῆς ἄλλως τε καὶ καθημερινῶς εὐχεται ἡ Ὁρθόδοξος Ἐκκλησία, ἐπιθυμοῦμεν καὶ ἡμεῖς, ὡς καὶ πάντες οἱ ἀκραιφνεῖς Ὁρθόδοξοι Ἱεράρχαι, ἀλλ' ὅχι ὁ μὴ μὲν τὴν θυσίαν τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς ἀληθείας, καὶ τῆς προσχωρήσεως ταύτης εἰς τὴν κακοδοξίαν καὶ τὴν πλάνην, ἀλλὰ μὲν τὴν θυσίαν καὶ τὴν προσχώρησιν τῆς κακοδοξίας καὶ τῆς πλάνης εἰς τὴν Ὁρθοδοξίαν καὶ τὴν ἀλήθειαν.

Ἐν τούτῳ ἔγκειται ἡ διαφορὰ τῆς ἀντιλήψεως ἡμῶν καὶ τῶν μεταρρυθμιστῶν, οἵτινες, ἐπιθυμοῦντες νὰ ἱκανοποιῶσιν τὸν ὑπερβολικὸν αὐτῶν ζῆλον πρὸς τὴν ἐνωσιν τῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, προσεπάθον ἐκ παντὸς τρόπου αὐτὰς τῶν μελετωμένων μεταρρυθμίσεων νὰ προσεγγίσουν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν πρὸς τὰς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως. Τὸ ἐνωτικὸν τοῦτο πρόγραμμα ὁ ἀειμνηστὸς Πατριάρχης Μελέτιος, ἔχων ὡς σύμβουλον καὶ συνεργάτην καὶ τὸν ποτὶ Διδάσκαλον Του, τὸν ὁμόφρονον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν τὸν ἀοίδιμον κ. Χρυσόστομον, ὡς ἔφημεν εἰπόντες, ἤρξατο ἀπὸ τῆς προσαρμολογίας τοῦ Ὁρθόδοξου Ἐκκλησιαστικοῦ ἡμερολογίου πρὸς τὸ Γρηγοριανόν, χωρὶς νὰ λάβωσι ποσὸς ὑπ' ὄψιν, ὅτι τοῦτο ἐκτὸς τοῦ ὅτι δὲν προσαρμόζεται πρὸς τὸν Πασχάλιον Κανόνα καὶ τὴν Ὁρθόδοξον θεῖαν λατρείαν, κατεδικάσθη πάλαι μὲν ὑπὸ πανορθόδοξον Συνόδον, τῶν συνελευσάντων ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει (1583, 1587, καὶ 1593) ἐπὶ Πατριάρχου Ἱερεμίου τοῦ Βου, ἐπ' ἑσχάτων δὲ ἐπὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Ἰωακείμ τοῦ Γ' (1902) ὅφ' ὧν τῶν Ὁρθόδοξων Ἐκκλησιῶν.

## Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

ὑπὸ τοῦ Σεβασ. Ἐπισκόπου Διαυλείας κ. ΠΟΥΛΚΑΡΠΟΥ

Λαμπρὰν καὶ χαρμόσυνον ὄγει σήμερον ἡ Ὁρθόδοξος τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία πα- νήγυριν, περιβαλλομένη τὸν ἑόρτιον αὐτῆς κόσμον, ἑορτάζει τὴν νίκην καὶ τὸν θρίαμβον τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας κατὰ τῶν παλαμναίων ἐκείνων ἐχθρῶν, οἵτινες ἐξή- θουν νὰ ἐξοντώσουν αὐτὴν ἢ νὰ διαφθεί- ρουν. Οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρθοδοξίας ἦσαν πολλοὶ καὶ πολυάνθυμοι, ἦσαν φοβεροὶ καὶ δυσκαταγνώστοι, ἦσαν σκληροὶ καὶ ἀνένδοτοι, ἀλλ' αὕτη στριβιζομένη ἐπὶ τῆς στερρᾶς τῆς πίστεως πέτρας, μὲ τὴν δύ- ναμιν τοῦ αἰωνίου τοῦ Ἰδρυτοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐνίκησε καὶ ἐθριαμβεύσε καὶ ὡς πλουσιώτατος ποτα- μός, διατρέχει ἡμέως διὰ μέσου τῶν αἰ- ὶωνων καὶ διαχέει πανταχοῦ τὰ εὐεργετι- κά του νάματα.

Δικαίως ὁθεν ἑορτάζουν τὰ πλήθη τῶν ὀρθοδόξων ἐπὶ τῆς γῆς. Καὶ μόνον οὗτοι; Νοερῶς ἀντικρίζει τῶν Ὁρθόδοξων ὁ ἑορτάσιμος χορὸς τὰ τάγματα τῶν Ἀγγέ- λων καὶ τὰ πνεύματα τῶν δικαίων ἐν οὐ- ρανοῖς συμπανηγυρίζοντα καὶ συνεορτά- ζοντα τὴν λαμπράν τῆς Ὁρθοδοξίας Πα- νήγυριν, ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει.

Χαίρουν οἱ πιστοὶ ἐπὶ τῆς γῆς, διότι ἀπολαμβάνουν σήμερον ἐν εἰρήνῃ τῆς εὐ- σεβείας τὸν Ἁγισμὸν καὶ τῆς Ὁρθοδο- ξίας τὴν χάριν.

Χαίρουν τὰ μακάρια πνεύματα τῶν δι- καίων, διότι ἐπάλασαν κατὰ τῶν αἰρέ- σεων καὶ μὲ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐνίκησαν καὶ ἡ Ὁρθόδοξία ἐθριαμβεύσε.

Χαίρουν καὶ τῶν Ἀγγέλων τὰ τάγμα- τα, διότι οἱ δαίμονες κατηχονύθησαν καὶ ὁ δαιμονικὸς τῆς πλάνης καπνὸς διεσκορ- πίσθη καὶ ἡ ἀλήθεια ἔλαμψε.

Χαίρει σὺν ταῖς τῆς Ἐκκλησίας τὸ σκάφος, διότι τῆς τρικυμίας τοῦ πέλα- γος σὺν διεβῆ καὶ τῶν αἰρέσεων τὰ κύ- ματα δὲν ἠδυνήθησαν νὰ τὸ καταποντί- σουν.

Χαίρουν τῶν Ὁρθόδοξων οἱ Ναοί, διό- τι στολίζονται καὶ λαμπρύνονται μὲ τὸν στολισμὸν τῶν Ἁγίων Εἰκόνων.

Ὁρθόδοξιας ἡ εὐχὴ! Ἀληθείας ὁ θρί- αμβος, Εὐσεβείας ἡ νίκη! Πολυάνθυμοι καὶ πολυάριθμοι ὑπῆρξαν οἱ ἐχθροὶ τῆς Ὁρ- θοδοξίας καὶ οὗτοι μὲν ἀπώλεσθησαν, ἐκεί- νη δὲ διὰ μέσου τῶν αἰώνων λαμπρότερα ἐμφανίζεται, ὡς λέγει καὶ ὁ Θεὸς Χρυσό- στομος. «Πόσοι ἐπολέμησαν τὴν Ἐκκλη-σί- αν καὶ τὴν Πίστιν τοῦ Χριστοῦ; Καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀπώλοντο! Αὕτη δὲ ὑπὲρ τὸν Ὀυρανὸν ἀναβέβηκε».

Τὴν ἐπολέμησαν Ἰουδαῖοι καὶ εἰδωλο- λάτραι μὲ διωγμοὺς αἵματος. Τὴν ἐπόλε- μισαν αἰρετικοὶ καὶ ψευδοφιλόσοφοι μ' τῆς πλάνης τὰ σοφίσματα. Τὴν ἐπολέμη- σαν βουαλῆς καὶ Αὐτοκράτορες, μεγάλοι καὶ βασιλεῖς, ξένοι καὶ ἰδιοὶ τῆς — καὶ ὁ μὴ Αὕτη ἐναντίον πάντων μόνον μὲ τὴν δύναμιν τοῦ αἰωνίου Ἰδρυτοῦ τῆς Ἐθρι- ἀ μ β ε υ σ ε ν !

Ἐπνευσαν ἐναντίον τῆς ὁλοῦ τῆς κα- ταδρομῆς οἱ ἄνεμοι ἐχύθησαν κατ' αὐτῆς ὅλων τῶν αἰρέσεων οἱ ποτομοὶ, καὶ ὁ μὴ ἐστάθη ἀκλόνητος ὑποβασταζομένη καὶ ὑ- ποστηριζομένη ἐπάνω εἰς τὸν βράχον τῆς Πίστεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῆς, τῶν Ὁμολογιτῶν Τῆς, καὶ τῶν Ἁγίων Ἱεραρ- χῶν Τῆς, οἵτινες οὐδὲν ἄλλον ὄπλον εἶ- χον ἐκτὸς τῆς Πίστεως καὶ τοῦ Ἱεροῦ μει- διάματος, τὸ ὅποιον κατεσπάραξε τὰς καρδίας τῶν ἐχθρῶν καὶ ἐδίδε εἰς αὐτοὺς τὴν συγχώρησιν καὶ τὴν ἀγάπην.

Ἀρειοὶ καὶ Μακεδόνιοι, Νεστοριοὶ καὶ εἰκονομάχοι, καὶ πάσαι τῶν αἰρέσεων αἱ πολυάνθυμοι κεφαλὰι ἐξήθησαν νὰ τὴν κλονίσουν, εἰς ἐρείπια νὰ τὴν μεταβάλουν, ἀλλ' οὐδὲ νὰ τὴν σαλεύσουν κἄν ἠδυνή- θησαν, διότι «θεμελιώτω ἐπὶ τὴν πέτραν». Ναί, θεμελιώτω ἐπὶ τοῦ Βράχου τοῦ Θεοανθρώπου Ἰησοῦ καὶ δὲν κλονίζεται, πάντοτε θὰ θριαμβεύῃ!

Καὶ πῶς οἱ νεώτεροι ἐχθροὶ Τῆς ἐπί- στευσαν ὅτι δύναται νὰ κλονισθῇ; Ἀ- γνοοῦν τὴν Ἱστορίαν Τῆς; Ἀγνοοῦν τὴν μεγάλην Τῆς δύναμιν; Δὲν γνωρίζουν ὅτι

αὐτοὶ θὰ φύγουν καὶ ἐκεῖνη θὰ θριαμβεύῃ; Δὲν φοβοῦνται μήπως τὰ ὀνόματά των γραφῶσι μεταξὺ τῶν ὀνομάτων τῶν πολυωνύμων ἐχθρῶν τῆς, τὰ ὁποῖα κοιλι-δώνουν τὰς σελίδας τῆς ἱστορίας;

Ποῖοι οἱ μεγάλοι αὐτοὶ, τολμηταὶ οἱ νεώτεροι ἐχθροὶ τῆς Ὀρθοδοξίας; Εἶναι οἱ ἱεράρχαι ἐκεῖνοι οἱ νομιζόντες, ὅτι δύνανται ἡ ὀρθοκεία τοῦ Χριστοῦ, τοῦ χθὲς καὶ σήμερον, αὐτοῦ ὅπως καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας, νὰ συγχρονίζεσθαι καὶ νὰ ἀκολουθῇ τὸν δρόμον τῆς ἐξελίξεως. Εἶναι οἱ κληρικοὶ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι διὰ τοῦ βίου των καὶ τῆς ἐν γένει ἀνατροφῆς των διδούν κακίστας συστάσεις περὶ τῆς Ἁγίας Πίστεως καὶ ὀρθοκείας τοῦ Χριστοῦ. Εἶναι ἐκεῖνοι οἱ λεγόμενοι Ἐπιστήμονες, οἱ ὁποῖοι διακηρύττουν ὅτι αἱ ἀρχαὶ τῆς Χριστιανικῆς ὀρθοκείας ἐμποδίζουν τὴν ἐξέλιξιν καὶ τὴν πρόδον τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι τὰ πολυώ-νυμα συστήματα ἄτινα ἐξήγειραν ἐσχάτως πόλεμον κατὰ τῆς ὀρθοκείας τοῦ Ἑσταυρωμένου. Εἶναι ὁ λαὸς ἐκεῖνος ὁ ὁποῖος ἀκολουθεῖ τοὺς τοὺς!

Καὶ ὅμως καὶ πρὸ αὐτῶν ἡ Ὀρθοδοξία δὲν ἀνακόπτει τὸν δρόμον τοῦ θριάμβου τῆς. Πολεμουμένη δὲν νικάται, ἀλλὰ θριαμβεῖ.

Τὸν θριάμβον τῆς τὸν ἱερὸν καὶ λαμπρὸν ἐορτάζουν σήμερον τὰ συστήματα τῶν Ὀρθοδόξων, οἵτινες μόνον ἔχουν τὸ ῥικαίωμα νὰ πανηγυρίζουν τὸν θριάμβον τῆς Ὀρθοδοξίας. Εἰς τὸν πανηγυρισμὸν τοῦτον δὲν ἔχουν δικαίωμα νὰ λάβωσι μέρος οἱ ἀπιστοὶ καὶ καὶ νεωτεριστὰ ἔξω ἐκβάλλει τοὺς τοὺς ἡ Ἐκκλησία καὶ οἱ κώδωνες τῶν λαῶν των δὲν πρέπει νὰ σημάνωσι σήμερον χαρμοσύνης, διότι αὐτοὶ ἀπεμπολοῦσιν τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ τῆς κατέφερον πλῆγμα, διὰ τὸ ὁποῖον θὰ λογο-τήσωσιν ἐνῶπιον τοῦ ἀδεκάστου Κριτοῦ τοῦ Θυσιασθέντος χάριν Αὐτῆς Ἰησοῦ, ἑάν δὲν συνέλθωσιν καὶ ἐπανορθώσωσι τὸ παράπτωμά των τοῦτο,

Πάντως ἔστωσαν βέβαιοι, ὅτι ἡ Ὀρθοδοξία θὰ θριαμβεύῃ διὰ μέσου τῶν αἰῶνων ὡς καὶ κατὰ τὸ παρελθὸν πρὸς δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ καὶ πρὸς κατασκόνην δλων ἐκείνων, οἱ ὁποῖοι ἀπατώνται νομι-ζόντες, ὅτι δύνανται νὰ ἀνακόψωσι τὸν δρόμον τοῦ θριάμβου τῆς.

Τοῦ Μακαριωτάτου ΣΑΜΩΝΑ Ἀρχιεπισκό-που Γάζης.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ  
πρὸς Ἀχμέδ τὸν Σαρακηνὸν

Ἀποδεικνύουσα τὸν ὑπὸ τοῦ Ἱερέως ἱεραρυγούμενον ἄρτον καὶ οἶνον, σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινὸν καὶ ὁλόκληρον εἶναι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-σοῦ Χριστοῦ.

Ἐξ Ἀγίου ἔρους ὑπὸ Α. Μ. Κ.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγούμενου)

ΣΑΜΩΝΑΣ. Ἀρχήτω φιλάνθρω-πία καὶ θαυμαστὴ οικονομία ἐγένετο τοῦτο μὲν, πρὸς ἀποτροπὴν τῶν ἐναν-τίων δυνάμεων τοῦτο δεῖ, καὶ εἰς περι-ποίησιν ἡμῶν ψυχῆς ἅμα καὶ σώματος. Ἐπειδὴ οὐκ ἦν δυνατόν ἔτι καὶ σωμα-τικῶς ἡμῖν τοῖς ἐπὶ γῆς τὸν Χριστὸν μέχρι συντελείας τοῦ αἰῶνος συνανα-στρέφεσθαι καὶ συνδιάγειν καὶ τὰς παν-τοίας νόσους ἡμῶν ἐκαστῇ ὥρᾳ ἰᾶσθαι, διὰ τοῦτο τοῖνυν παντοδύναμος ὢν καὶ πολυεύσπλαχνος καὶ φιλάνθρωπος, ἡ-βουλήθη ἡμᾶς μὴ χωρίζεσθαι ἀπ' αὐ-τοῦ, ἀλλ' ὡς τέκνα αὐτῷ συνεῖναι διὰ τῆς μετοχῆς καὶ κοινωνίας τούτου τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ τοῦ ὕδατος, ὡς συνηθεστέρον ὄντων τῇ ἡμετέρᾳ φύσει καὶ μὴ βδελυκτῶν; εἰς σῶμα αὐ-τοῦ καὶ αἷμα μεταβαλλομένον θεῖα δυ-νάμει, κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόσταξιν· ὃ καὶ εἰς ἄρσιν ἀμαρτιῶν καὶ εἰς ζωὴν αἰώ-νιον καὶ εἰς φυλακτήριον ἡνυχῆς τε καὶ

σώματος τοῖς πίστει ἀξίως μεταλαμβά-νουν γίνεται· «ἐάν γὰρ μὴ φάγητε, ἔφη τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς». (Ἰωάν. ΣΤ. 53). Διὸ καὶ ἡμῖν οὕτω παραδοθέν, καὶ φυλάττεται καὶ ἀναμφιβόλως πιστεύεται, «ἄχρως οὐ ἂν αὐτὸς ἔλθῃ» κατὰ τὴν τοῦ Παύλου φωνήν. (Α'. Κορινθ. ΙΑ'. 26).

ΑΧΜΕΔ. Αὕτη ἄρα ἡ κοινωνία καὶ ἡ θυσία τοῦ σώματος καὶ αἵματος τοῦ Χριστοῦ ἦν προσφέρετε οἱ ἱερεῖς, σῶμα καὶ αἷμα ἀληθινὸν ἐστὶ Χριστοῦ, ἡ ἀντίτυπος τοῦ σώματος αὐτοῦ, ὡς ἡ θυ-σία τοῦ τραγικοῦ ἦν Ἰουδαῖοι προσά-γουσιν;

ΣΑΜΩΝΑΣ. Μὴ γένοιτο ἡμᾶς εἰ-πεῖν ἀντίτυπον τοῦ σώματος τοῦ Χρι-στοῦ τὴν ἁγίαν κοινωνίαν, ἡ ψιλὸν ἄρ-τον, ἡ τύπον, ἡ εἰκόνα, ἀλλ' αὐτὸ τὸ σῶμα καὶ αἷμα ἀληθῶς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν τεθεωμένον μεταλαμβάνειν, τοῦ σαρκωθέντος καὶ γεννηθέντος ἐκ τῆς ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας. Οὕτω γὰρ πιστεύομεν καὶ οὕ-τως ὁμολογοῦμεν κατὰ τὴν φωνὴν αὐ-τοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἦν πρὸς τοὺς Μαθη-τάς ἐπὶ τοῦ Δείπνου τοῦ Μυστικοῦ με-ταδιδούς αὐτοῖς τὸν ζωοποιὸν ἄρτον, ἔλεγε, «Λάβετε, φάγετε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα». Ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον μεταδιδούς αὐτοῖς, φησὶ «τοῦτό μου ἐστὶ τὸ αἷμα» (Ματθ. ΚΣΤ'. 26—28). «ὅτι εἶπε, τοῦτό μου ἐστὶ τὸ ἀντίτυ-πον τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος, ἡ ἡ εἰκὼν». (Ἄς ἀκούσωσιν οἱ Προτε-στάνται καὶ Προτεσταντίζοντες).

Καὶ ἐν ἐτέρῳ δὲ πλείοσι τόποις φαίνεται ὁ Χριστὸς εἰπὼν, ὅτι «ὁ τρώ-γων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἔχει ζωὴν αἰώνιον» (Ἰωάν. Στ' 54).

Λοῖπον αὐτοῦ τοῦ Χριστοῦ μαρτυ-ροῦντος, ὅτι τὸ σῶμα αὐτοῦ ἐστὶν ἀλη-θῶς καὶ αἷμα, ὅπερ οἱ πιστοὶ προσά-γοντες μεταλαμβάνομεν, τί δεῖ περὶ τούτου πλέον ἀμφιβάλλειν, εἰ υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεὸν αὐτὸν εἶναι πιστεύομεν; εἰ γὰρ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος τὸν κόσμον πε-ποίηκε, καὶ ὁ αὐτοῦ λόγος ἀληθῶς ἐστὶ καὶ ζῶν καὶ ἐνεργῆς καὶ παντοδύναμος, καὶ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ὁ Κύριος ἐ-ποίησεν, οὐ δύναται τὸν ἄρτον εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα μεταποιῆσαι, καὶ τὴν τοῦ ὕδατος καὶ οἴνου κράσιν εἰς τὸ ἴδιον αἷμα, ὡς γὰρ εἶπεν ἐν τῇ ἀρχῇ «βλαστησάτω ἡ γῆ χλοάζουσαν βοτάνην» (Γενσ. Α'. 11) καὶ μέχρι τοῦ νῦν ὄν-τος (βρέχοντος) αὐτοῦ βλαστάνει βοτά-νας ἡ γῆ ὑπερασπισζομένη καὶ βλαζομέ-νη ὑπὸ τῆς κελύσεως τοῦ Θεοῦ· οὐ-τως εἶπεν ὁ Θεὸς «τοῦτο ἐστὶ τὸ σῶμά μου» καὶ «τοῦτο ἐστὶ τὸ αἷμα μου» καὶ «τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν» (Λουκ. ΚΒ'. 19) καὶ ταύτη τῇ τοῦ παν-τοδυνάμου προτάξει μέχρι τῆς αὐτοῦ δευτέρας παρουσίας γίνεται, θεῖα ἐπι-ποιεῖα καὶ ἐπιφοιτήσῃ τοῦ Ἀγίου Πνεύματος.

ΑΧΜΕΔ. Ἀλλὰ διατί μᾶλλον ὁ Χρι-στὸς ὑπὸ τῷ εἶδει τοῦ ἄρτου καὶ τοῦ οἴνου καὶ ὕδατος, τοῦ σώματος αὐτοῦ κεκρυμμένου καὶ τοῦ αἵματος μεταλαμ-βάνειν παρέδωκεν ἡ ὑπὸ ἄλλῃ ὕλῃ;

ΣΑΜΩΝΑΣ. Καὶ ἤδη εἴρηκα περὶ τούτου, καὶ πάλιν λέξω. Θεοῦ συγκατα-

ταβάσει καὶ ἀφάτῳ προνοίᾳ, ἀφέσει τε καὶ ἀξιώσει εἰς ἡμᾶς τοῦτ' ἐγένετο, ἵνα τοῖς τῆς φύσεως συνήθεισιν εἰς τὸ φα-γεῖν καὶ πνεῖν, διαπερῶμεν εἰς τὰ ὑπὲρ φύσιν, φημὶ δὴ εἰς τὰ θεῖα μυστήρια. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις βρώμα-σιν ὁ ἄρτος τὴν πρώτην εἴληφε τάξιν, ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ποτοῖς τὸ ὕδωρ καὶ ὁ οἶνος προτερεύει. Τούτοις τοῖνυν, τῷ ἄρτῳ φημὶ καὶ τῷ οἶνῳ καὶ τῷ ὕδατι ἡμῖν ἐθισθεῖσιν, συζεύξας ὁ Κύριος τὴν Αὐτοῦ Θεότητα, τῇ δυνάμει τοῦ ὁμήματος αὐ-τοῦ, ἡ τὰ πάντα ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ εἶναι παρήγαγεν, εἰς τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα καὶ αἷμα αὐτὰ μεταβάλλει· ἄρτος δ' ὅμως καὶ οἶνος παραλαμβάνεται καὶ φαίνεται· καὶ τοῦτο τῷ οἰκονομικῷ τρώ-πῳ καὶ συγκαταβατικῇ δωρεᾷ ἀφαιρεῖ-ται ἡμᾶς τὴν φοβίαν καὶ τὸν φόβον δι' φρίττοντες κατεῖχμεν ἂν, εἰ τὴν αὐτοῦ σάρκα ἐν τῷ αὐτῇ ἰδίῳ εἶδει καὶ τὸ αἷ-μα ἐκέλευσεν ἡμᾶς λαμβάνειν. Πρὸς τοὺς δὲ, καὶ τὰ ἐκφυλα γέννη· ἡμῶν σαρκωβορίαν κατέγνωσαν ἂν λέγονται δι-κην θηρίων ἡμᾶς αἰμοποτεῖν καὶ ὁμο-βορεῖν, ἃ διὰ τὴν ἀπιστίαν ἄρτον καὶ οἶνον μόνον ὀρώσιν· οἱ δὲ πιστοὶ, σῶμα τοῦ Χριστοῦ, καὶ αἷμα τὸ ἐκ τῆς ἀ-χράντου χέουμένου πλευρᾶς.

Ὡς περ καὶ ἐν τῷ τοῦ Βαπτίσματος λουτηρίῳ οἱ ἀπιστοὶ κατεχόμενοι, ὕδωρ μόνον ἐπὶ τῆς κολυμβήθρας ὀρώσιν· οἱ δὲ πιστοὶ, τὸ ὕδωρ καὶ πῦρ καὶ πνεῦμα καθορώσιν· ὅταν δὲ καὶ ἐκεῖνοι (οἱ ἄ-πιστοι) μέτοχοι γένωνται τοῦ βαπτίσμα-τος, τότε καὶ αὐτοὶ τὸ βέβαιον ἐκ τοῦ αἰσθητοῦ λαμβάνουσι πρὸς τὴν ἀόρα-τον ἀναγέννησιν. Ὡστε, εἴτις ἐστὶν ἐν τῷ ὕδατι χάρις, οὐκ ἐκ τῆς φύσεως τοῦ ὕδατος ἐστὶν, ἀλλ' ἐκ τῆς τοῦ Πνεύμα-τος παρουσίας.

ΑΧΜΕΔ. Πρόδηλον ὅτι πάντα τρώ-πον καλῶς κηρύττεις καὶ διεξέρχῃ τὰ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ μυστήρια· περὶ τούτου δὲ ἀπορήσειεν ἂν τις, πῶς εἰς ὢν ὁ Θεὸς καὶ τὸ σῶμα τοῦ Χριστοῦ ἔν, εἰς ἀναριθμητὰ σώματα καὶ μέρη διαίρεται. Πολλοὶ τὰ διαφαινόμενα ἄρα Χριστοὶ εἰσιν ἡ εἰς, ἡ ἐν ἐκάστῳ μέρει εἰς καὶ ὁ αὐτὸς σῶος καὶ ὁλόκληρος.

ΣΑΜΩΝΑΣ. Ἐκ τῶν αἰσθητῶν καὶ ὕλικῶν παραδειγμάτων, τὰ ἅλα καὶ τὰ ὑπερ φύσιν ἀποδεικνύομεν. Ἀκουέτω τοῖνυν τούτου τοῦ παραδειγματος καὶ νοεῖτω τὴν ἐν αὐτῷ ἐγκεκριμένην τοῦ λόγου δύναμιν. Θετέον κάτοπτρόν τις ἐσχηκώς, προσοῦδισεν (ἐξορίσθη μὲ δομήν κατὰ γῆς, ἔθραυσε) καὶ εἰς πολλὰ κλά-σματα κατέκλασεν ἐν ἐκάστῳ δ' ὅμως κλάσματι τὴν σκιάν σῶαν τις ὄψεται. Οὕτω νοήσαι ἂν τις καὶ ἐκ ταύτης τῆς σκιάς, τὴν τοῦ Χριστοῦ σάρκα εἶναι σῶαν καὶ ὁλόκληρον ἐν ἐκάστῳ κλά-σματι καθ' ὅραν καὶ ὁσάκις καὶ παν-ταχοῦ κλωμένῳ. Καὶ αὖθις λάβε καὶ ἕτερον παράδειγμα. Πᾶν ὅτι ἄνθρωπος ὁ ἡμαρτοπροσφύων λέγει, καὶ ὁ λέγων νοεῖ αὐτὸ καὶ ἀκούει, καὶ οἱ παρ' αὐ-τῷ ἀκούουσιν, εἰ καὶ πολλοὶ εἰσιν οἱ ἀκούοντες, οὐ διηρημένον ἀλλ' ὁλό-κληρον. Τὸν αὐτὸν τρόπον θετέον καὶ ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ.

(Ἀκολουθεῖ)

## ΚΙΝΗΣΙΣ ΙΕΡΟΥ ΑΓΩΝΟΣ

Ἐπαλειψημένοι συσκέψεις ἔλαβον χώραν κατὰ τὸ 15ῃ ἡμέρην τοῦτο ἀφορῶσαι τὸ Συνέδριον. Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. διαρκῶς εἰργάζοντο πρὸς τακτοποίησιν ὧν τῶν ζητημάτων τῶν ἀφορῶντων τὸ Συνέδριον.

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. μετὰ ἀντιπροσώπων ἐκ τῶν Παραρτημάτων τῶν Προαστείων τῶν Ἀθηνῶν Λιοπεσίου Σπάτων Κορωπίου Μαρκιπούλου καὶ Μενιδίου ἐπισκεψάμενοι τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δημ. Τάξεως κ. Κανελλόπουλον καὶ τὸν παρεκάλεσαν διὰ τὴν χορήγησιν τῆς ἀδείας τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ τῆς ἐκδόσεως ἀδείας πρὸς ἀπάσας τὰς Ἀρχὰς τοῦ Κράτους νὰ ἀφελθῶσι ἐλεύθεροι οἱ Γ.Ο.Χ. εἰς τὴν τέλεισιν τῶν Θερησκευτικῶν αὐτῶν καθηκόντων. Ὁ Ὑπουργὸς ἐδέχθη αὐτοὺς λίαν φιλοφρόνως καὶ ἔδωκε τὴν διαβεβαίωσιν, ὅτι θὰ πράξῃ πᾶν ὅτι ἐπιτρέψωσι αἱ σημεριναὶ ἐσωτερικαὶ ἀνωμαλίαι ὅσον ἀφορᾷ τὴν συγκλήσιν τοῦ Συνεδρίου, διὰ δὲ τὴν ἀδειαν τῆς Ἐλευθερίας ὑπεσχέθη ὅτι θὰ ἐκδοθῇ.

Ἐν τῇ μεταξὺ ἐπὶ ἐπὶ μεταβολῇ καὶ τὸ Ὑπουργεῖον Δημ. Τάξεως ἀνέλαβε ὁ κ. Ζέρβας.

Τούτων τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ἐπισκεψάμεν τὴν 25ην Φεβρουαρίου καὶ τὸν παρεκάλεσε ὑποβάλει αὐτῷ καὶ ὑπόμνημα ἐπὶ τῶν ἰδίων ζητημάτων. Ὁ κ. Ζέρβας προθυμότερος τοῦ προκατόχου του νὰ ἐξυπηρετήσῃ ἡμᾶς, διεβεβαίωσεν τὰ μέλη τοῦ Συμβουλίου, ὅτι ἐπὶ τοῦ παρόντος λόγῳ τῆς γενικῆς ἀπαγορεύσεως τῶν συγκεντρώσεων δὲν θὰ ἐπιτραπῇ ἡ Σύγκλησις τοῦ Συνεδρίου, καὶ παρεκάλεσε νὰ ἀποδεχθῶμεν τὴν ἀναβολὴν ὑποσχόμενος ὅτι μόλις ἀποκατασταθῇ ἡ ἐμαλότης ἐν τῇ χώρᾳ θὰ μᾶς χορηγήσῃ τὴν ἀδειαν τῆς συγκλήσεως αὐτοῦ, ὅσον ὅμως διὰ τὴν ἔλευθερίαν τῆς κινήσεως τῶν Γ.Ο.Χ. θὰ τὴν ὑποστηρίξῃ καὶ μέχρι τῆς Πέμπτης θὰ δώσῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἀπάντησιν του.

Ὁ Δικηγόρος τοῦ Ἀγῶνος κ. Κορώνης ἐργάζεται ἐπιτακτικώτατα πρὸς τακτοποιήσιν τῆς υποθέσεως τῆς φορολογίας ὑπὲρ τοῦ Κλήρου καὶ ἔλαβε τὴν διαβεβαίωσιν ἐκ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ὅτι ἐν τῷ τῶν ἡμερῶν θὰ ἐκδοθῇ ἡ σχετικὴ πρὸς τοῦτο ἀπόφασις.

## ΚΙΝΗΣΙΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

Ἀπᾶς ὁ ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα κόσμος ὁ ἐμμένων εἰς τὰ Πάτρια ἤκουσε μετὰ μεγίστης ἀνακούφισεως καὶ χαρᾶς τὴν συγκλήσιν τοῦ Πανελλαδικοῦ Συνεδρίου.

Ὑπῆρξεν πράγματι λίαν συγκινητικὴ ἡ προθυμία ὧν τῶν ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα Παραρτημάτων ἡμῶν.

Ἀλλεπάλληλα κατέφθανον τὰ γράμματα ἐκ τῶν Παραρτημάτων ἐκδηλοῦντα τὴν ἐνθουσιώδη συμμετοχὴν ὧν. Τὸ πλεόν δὲ συγκινητικὸν ὑπῆρξεν ἡ ἀμίλλα μεταξὺ τῶν μελῶν τῶν Διοικ. Συμβουλίων τῶν Παραρτημάτων ποῖος ἐξ αὐτῶν θὰ ἀποσταλῇ εἰς Ἀθήνας ὡς ἀντιπρόσωπος.

Εἶναι ἀλήθεια ὅτι τὴν τόσῳ μεγάλῃν χαρὰν θὰ διαδεχθῇ ἡ λύπη, λόγῳ τῆς ἀναβολῆς τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου. Ἀλλ' ὅχι δὲν πρέπει, διότι τὸ Συνέδριον δὲν ἐματαιώθη ἀνεβλήθη, ὥστε χρειάζεται ὀλίγη ὑπομονὴ καὶ ὁ κοινὸς πόθος ὧν μας θὰ ἐκπληρωθῇ.

Εὐτυχῶς αἱ Κρατικαὶ ἀρχαὶ ἤρξαντο νὰ μᾶς ἐννοῶν καὶ νὰ μᾶς ὑπολογίζον, χρειάζεται ὅμως διαρκὴς κινήσις ὧν μας. Μόνον τὸ ὅτι ἠκούσθη συγκλήσις Συνεδρίου τῶν Παλαισημερολογιτῶν, ἤρκεσεν νὰ κάμῃ τὰς Κρατικὰς Ἀρχὰς νὰ σκέπτονται καὶ περὶ ἡμῶν.

Καὶ πρέπει νὰ σκέπτονται, διότι εἴμεθα μίᾳ μερὶς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ ἀξία λόγου, ἀφοῦ ἐκτός τοῦ εἰς ἀριθμὸν εἴμεθα πολλοί, εἴμεθα καὶ οἱ Φοροὶ τῶν Ἑθνικῶν καὶ Θερησκευτικῶν Παραδόσεων ἐναντίον τῶν ὁποίων ἐνεργεῖται ἀμείλικτος πόλεμος.

Μόλις τὴν 10ην Φεβρουαρίου ἐλήφθη τὸ ἔγγραφο τῆς Γενικῆς Διευθύνσεως Ἀστυνομίας διὰ τοῦ ὁποίου καθίστατο γνωστὸν

εἰς τὴν Π.Θ.Ε.Ο.Κ. ὅτι ἀδυνατεῖ ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ χορηγήσῃ ἀδειαν συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου λόγῳ τῆς γενικῆς ἀπαγορεύσεως συγκεντρώσεων, τὸ Διοικ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. καὶ ἡ Ἱερὰ Σύνοδος συνήλθον εἰς ἑκτακτὸν συνέδριον ἐν τῇ Γραφῇ τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ ἀπεφασίσαν, ὅπως συμμορφωθῶσι μετὰ τὴν ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργείου καὶ Ἀστυνομίας, δεδομένου ὅτι ὅσον ὁ κ. Ὑπουργὸς τῶν καὶ ἡ Ἀστυνομία θὰ ἐχορήγουν εὐχαρίστως τὴν τοιαύτην ἀδειαν ἐὰν ἐπέτρεπον τοῦτο αἱ συνθήκαι ὅφ' ἃς ἐδρίσκεται ἐσωτερικῶς τὸ δοκιμαζόμενον Κράτος μας.

Μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἀναβολῆς τοῦ Συνεδρίου ἀπεφασίσθη νὰ σταλῶσι τηλεγράφημα εἰς ἅπαντα τὰ Παραρτήματα, ὅπως μὴ ἀναχωρήσωσι δι' Ἀθήνας οἱ Ἀντιπρόσωποι. Ἀμέσως δὲ τὴν ἐπομένην ἐστάλησαν.

Ἐλπίζομεν ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ συνέλθῃ τὸ Συνέδριον ἐὰν βοηθήσῃ ὁ Πανάγαθος Θεὸς καὶ ἀπαλλαγῇ ἡ χώρα μας ἐκ τοῦ τραγικοῦ ἐμφυλίου σπαραγμοῦ.

Ἐπιθυμοῦμεν ὅπως τὰ παραρτήματα εὐρίσκονται εἰς τακτικὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Συμβουλίου τῆς Πανελληνίου Θερησκευτικῆς καὶ Ἑθνικῆς Ὁρθοδόξου Κοινωνίας.

## ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΙΕΡΕΩΝ

Τὴν 2αν Φεβρουαρίου ἑορτὴν τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Σωτῆρος ὁ Πανιερώτατος Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν κ. Χρυσόστομος ἐλείτουργησεν ἐν τῇ ἐν Πειραιεὶ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ὑπαπαντῆς.

Τὴν 3ην Φεβρ. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἐν Ἀθήναις.

Τὴν 10ην Φεβρ. ἐλείτουργησεν μετὰ τοῦ Σεβ. Ἐπισκόπου Διαιυλείας ἐν τῇ πανηγυρίζοντι Ἱερῷ Ναῷ Ἀγίου Χαραλάμπους τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀγ. Γεώργιος Πειραιῶς.

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκοπος Μεγαρίδος κ. Χριστοφόρος τὴν 3ην Φεβρουαρίου ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν Ἀχαρνῇ (Μενιδίου) Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίου Σπυρίδωνος. Τὰ ἐγκαίνια ἐτίμησαν Βουλευταὶ Ἀθηνῶν καὶ πλήθος ἐκλεκτῶν κόσμου ὡς καὶ ὁλόκληρον τὸ Δ. Συμβούλιον τῆς Π.Θ.Ε.Ο.Κ. Τὴν 10ην Φεβρ. ἐχοροστάτησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Πειραιῶς

Ὁ Σεβασμ. Ἐπίσκ. Διαιυλείας κ. Πολύκαρπος τὴν 3ην καὶ 10ην Φεβρουαρίου ἐλείτουργησεν ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ τοῦ Ἀγίου Χαραλάμπους τοῦ Ὁρφανοτροφείου του.

Τὴν δὲ 16ην Φεβρ. ἐλείτουργησεν ἐν τῷ ἐν Ν. Σμύρῃ Ἱερῷ Ναῷ τῶν Ἀγίων Θεοδώρων πανηγυρίζοντι.

## ΚΙΝΗΣΙΣ

## ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΦΙΛΟΠΤΩΧΩΝ ΤΑΜΕΙΩΝ

Ὑπεβλήθησαν εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Ἱερᾶς Συνόδου οἱ ἀπολογισμοὶ τῶν κάτωθι Ἑνοριακῶν Φιλοπτῶχων Ταμείων ἐξ ὧν ἐμφαίνονται τὰ ποσὰ ἅτινα διενεμήθησαν εἰς ἀπόρους οἰκονομίας κατὰ τὰς ἐορτάς τῶν Χριστουγέννων.

7) Ἀγ. Αἰκατερινῇ Πατρῴων.  
Δι' ἱματισμὸν τῶν πτωχῶν  
παιδῶν τοῦ Κατηχ. Σχολ. Δρχ. 380,000

## ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΝΑΟΥ

Τὴν προσεχῇ Τρίτην 19ην τρέχοντος π.έ. 3ην Μαρτίου ν. ἡ ἐορτὴν τῆς Ἀγ. Φιλοθέης, πανηγυρίζει ὁ ἐνταῦθα καὶ εἰς θέσιν τέρμα ἄνω Πετραλώνων ὁδὸς Κληδίου 8 φερώνυμος Ἱερὸς Ναὸς, ἀφ' ἐσπέρας θὰ ψαλῇ ὁ Μέγας ἑσπερινὸς τὴν δὲ ἐπομένην ἡ θεία Λειτουργία μετ' ἀρχοκλασίας χοροστατούντος τοῦ Σεβ. Ἀγίου Διαιυλείας κ. ΠΟΛΥΚΑΡΙΟΥ.

## ΕΡΑΝΟΣ

## Ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου Συνεδρίου τῶν Γενεσιῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν

| Οἱ κάτωθι ἱεροὶ Ναοὶ :      | Δρχ.   |
|-----------------------------|--------|
| Ἁγίας Τριάδος Νικαίας       | 34.850 |
| Κοιμήσεως Θεοτόκου Πειραιῶς | 50.000 |
| Ἀγ. Φιλίππου »              | 31.000 |
| Ζωοδ. Πηγῆς »               | 45.000 |
| Ὑπαπαντῆς »                 | 54.850 |
| Ἁγίου Ἀχιλλίου Ἀθηνῶν       | 86.100 |
| Τριῶν Παρθένων »            | 11.800 |
| Ἀγ. Παρασκευῆς »            | 66.000 |
| Ἀγ. Ἀνδρέας »               | 31.450 |
| Ἀγ. Δημήτριος »             | 8.450  |
| Μεταμορφώσεως »             | 28.000 |
| Ἀγ. Ἀποστόλων »             | 25.000 |
| Ἀγ. Σπυρίδωνος Σαλαμίνος    | 50.000 |
| Ἀγ. Χαράλαμπος Πειραιῶς     | 41.500 |

## Τὰ κάτωθι Παραρτήματα :

|                                 |         |
|---------------------------------|---------|
| Σπάτων ἐκ δισκοφ.               | 10.000  |
| Νέας Ἰωνίας                     | 50.000  |
| Βουνοβόρων Κυνουρίας            | 40.000  |
| Ὁ κ. Η. Μ. Ἀθῆναι               | 20.000  |
| Ὁ κ. Ἰωάν. Συναλάνης Πειρ.      | 1.500   |
| Η. κ. Μαρή Ἀθῆναι               | 10.000  |
| Ὁ Ἀρχιμ. Ἀντ. Κουτσονικόλας     | 10.000  |
| Οἱ κ.κ. Ἀπόλ. Λεμπέση Πειραιᾶ   | 100.000 |
| Ὁ κ. Δ. Σιάτος-Μωσιά-Κορινθ.    | 10.000  |
| Ὁ κ. Δ. Βλασταράκος ἡ Ρεβιθάκος | 10.000  |

## Ἐκ τοῦ Παρ)τος Σπάτων οἱ κάτωθι :

|                            |        |
|----------------------------|--------|
| Ἱερὸς Νικόλ. Καλοσκάνης    | 20.000 |
| Ὁ Πρόεδρος κ. Ἰωάν. Μπέκας |        |
| Λίρα Χρυσή Ἀγγλίας         | 1      |
| κ. Πασσάς Ἰωάννης          | 20.000 |
| κ. Μάρκου Γεώργιος         | 20.000 |
| κ. Ἀποστόλης Δημ.          | 10.000 |
| κ. Εὐάγγελος Μπέκας        | 10.000 |
| κ. Σπυρ. Παπακωνσταντίνου  | 10.000 |
| κ. Μπερτόλης Ἀπόστολος     | 10.000 |
| κ. Ἀντώνιος Δήμας          | 10.000 |
| κ. Κωνσταντ. Μακρινάκης    | 5.000  |
| κ. Γεώργιος Μπερτόλης      | 10.000 |
| κ. Σοφία Πασᾶ              | 20.000 |
| κ. Χίρα Δημ. Κανάκη        | 20.000 |
| κ. » Βλαστάρη              | 5.000  |
| κ. Ἀγγελῆς Κουλουριώτης    | 10.000 |
| κ. Παναγ. Κρίσελης         | 10.000 |
| κ. Λεβάντα Κουλοχέρη       | 10.000 |
| κ. Γεώργ. Δ. Μπαμπανιώτης  | 5.000  |
| κ. Νικόλ. Τομιουλιάκος     | 10.000 |
| κ. Ἐλένη Χίρα Πασᾶ         | 10.000 |
| κ. Μαρία Μπούμη            | 10.000 |
| κ. Χρήστος Νταβέλης        | 5.000  |
| κ. Πέτρος Κατσίκης         | 10.000 |
| κ. Πασσάς Γεώργ.           | 10.000 |
| κ. Πολυχρόνης Πέππας       | 5.000  |
| κ. Δημ. Μαρκῆς             | 10.000 |
| κ. Ἀριστ. Μπάτσης          | 10.000 |
| κ. Ἀθαν. Λουκάς            | 10.000 |
| κ. Νικόλ. Μυλωνάς          | 5.000  |
| κ. Σταύρος Μπέκας          | 5.000  |
| κ. Παναγιώτα Δέδε          | 1.000  |
| κ. Ἀθαν. Λίγγος            | 5.000  |
| κ. Ἰωάν. Μπερτόλης         | 5.000  |
| κ. Αἰκατ. Κ. Πέτρου        | 5.000  |
| κ. Κωνστ. Γιώργας          | 20.000 |
| κ. Μιλτ. Ἀνδρ. Πρίφτης     | 30.000 |
| Ἀνώνυμοι                   | 15.500 |

## Ἐκ τοῦ Παρ)τος Κορίνθου, οἱ κάτωθι :

|                          |        |
|--------------------------|--------|
| κ. Ἰωάννης Κουσέντος     | 25.000 |
| κ. Νικόλ. Μπαλάσκας      | 10.000 |
| κ. Παναγ. Κατσώνης       | 15.000 |
| κ. Γεώργ. Χαλβατζῆς      | 3.000  |
| κ. Σπυρίδων Καλλίρης     | 1.000  |
| κ. Ἰωάννα Οὐλή           | 2.000  |
| κ. Ἀντίπη Λάσκα          | 1.000  |
| κ. Ἐλένη Κυριακοπούλου   | 3.000  |
| κ. Ἐλένη Τουνάρογλου     | 1.000  |
| κ. Εὐαγγελία Μαχαίρα     | 1.500  |
| κ. Γεωργία Λαγοῦ         | 1.000  |
| κ. Εὐαγγελία Κονίτσα     | 5.000  |
| κ. Δημητρούλα Μπαρλιᾶ    | 1.000  |
| κ. Ἀμαλία Παπανικολάου   | 2.500  |
| κ. Αἰκατερινῇ Γεωργούλια | 2.000  |
| κ. Οὐρανία Ἀθανασίου     | 1.000  |
| κ. Ἀναστάσιος Οὐλῆς      | 5.000  |
| κ. Ἀγγελική Π. Κατσώνη   | 3.000  |